

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດທີ 19 ສິງຫາ 2018 (8-19-2018)

ລຽງລຳດັບຄວາມສຳຄັນ

ປະສົບການບາງຢ່າງຂອງທ່ານໃນເບື້ອງຕົ້ນກັບພຣະຄຳພີຄືຫຍັງແດ່?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງເປັນສູນກາງຂອງຊີວິດພວກເຮົາ ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະອົງຢ່າງແທ້ຈິງ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຄົນຂີ້ເຫຼົ້າຜູ້ນຶ່ງສິດສອນຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກ່ຽວກັບພຣະຄຳພີ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການສຶກສາພຣະຄຳພີໃນວັນຈັນຕອນແລງ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຣິດລາກລັທີ່ບ່ອນຈອດຣິດຂອງໂບດ ຊາຍຜູ້ນຶ່ງກໍໄດ້ບິນອອກມາຈາກຣິດ. ລາວກໍຢ່າງໂຊເຊມາທີ່ປະຕູແລະກໍໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນແບ່ງປັນສິ່ງຕ່າງໆທີ່ລາວລົ້ມລຸກຄຸກຄານຢູ່. ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າຄ້າຍຄືນັກເທດ. ບອກຂ້ອຍແດ່ວ່າຂ້ອຍຈະເຮັດອັນໃດແດ່.” ໃນຕອນນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດວຽກໃນທະນາຄານ!

ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຕອບຢ່າງໃດ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຮີບເປີດພຣະຄຳພີຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປທີ່ເພງສັນຣະເສີນແລ້ວກໍອ່ານບ່ອນນຶ່ງທີ່ກະສັດດາວິດທວງຖາມໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂ້າສັດຕູຂອງເພິ່ນ! ຂ້າພະເຈົ້າທົດຫູ້ດ້ວຍຄວາມອາຍຕໍ່ທຸກໆຄຳທີ່ໄດ້ອ່ານ. ຫຼັງຈາກນັ້ນຊາຍຄົນນັ້ນກໍໄດ້ຕັດບົດ, “ອັນນັ້ນແຫຼະທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ! ຂ້ອຍຕ້ອງການພຣະເຢຊູ!” ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ມີໃນພຣະທັມເພງສັນຣະເສີນ! ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້າພະເຈົ້າຟ້າວພັ່ງເລືອກຂໍ້ພຣະຄຳກໍຕາມ. ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວສວ່າງຂຶ້ນແລະໄດ້ນຳພາລາວຮັບເອົາພຣະຄຣິດ. ລາວໄດ້ເຂົ້າມີສ່ວນໃນໂບດແລະຕັ້ງໃຈຈົດຈໍຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຂະນະທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າສ້າງກຳແພງກຸງເຢຊູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່, ທ່ານເນເຫມີຢາແລະຊາວຍິວໄດ້ຮຽນຮູ້ຄວາມສຳຄັນຂອງການຈົດຈໍຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂະນະທີ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເປັນສູນກາງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ, ພວກເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ແຈ້ງໃນການຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ?

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເນເຫມີຢາ 6:1-3, 15-16

1. ຢູ່ມາເມື່ອມີລາຍງານໃຫ້ຊານບັນລັດ ໂຕບີອາ ແລະເກເຊມ ຊາວອາຣັບກັບສັດຕູອື່ນຂອງເຮົາທັງຫລາຍຊາບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກໍ່ກຳແພງ ແລະບໍ່ມີຊ່ອງໂຫວ່ເຫລືອຢູ່ (ແມ່ນວ່າໃນຄາວນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຕັ້ງບານປະຕູທີ່ປະຕູເມືອງ). 2. ຊານບັນລັດ ກັບເກເຊມໃຊ້ໃຫ້ມາທາຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຂໍເຊີນມາພົບກັນໃນຊົນນະບົດແຫ່ງນຶ່ງທີ່ທົ່ງພຽງໂອໂນ” ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍເຈດຕະນາຈະທຳອັນຕະລາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. 3. ຂ້າພະເຈົ້າກໍໃຊ້ຜູ້ສິ່ງຂ່າວໄປຫາເຂົາວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງທຳງານໃຫຍ່ ລົງມາບໍ່ໄດ້ ເປັນຫຍັງຈະໃຫ້ງານຢຸດເສັງໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປະຖານລົງມາທາທ່ານ”. 15.

ກຳແພງຈຶ່ງສຳເລັດໃນວັນທີ່ຊາວທ້າເດືອນເອລູນ ໃນທ້າສິບສອງວັນ. 16. ແລະຢູ່ມາເມື່ອສັດຕູທັງສິ້ນຂອງເຮົາທັງ
ຫລາຍໄດ້ຍິນປະຊາຊາດທັງປວງຮອບເຮົາກໍຍ້ານແລະເຂົາກໍນ້ອຍເນື້ອຕໍ່ໃຈ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍຢັ່ງຮູ້ວ່າງານນີ້ທີ່ໄດ້
ສຳເລັດໄປກໍດ້ວຍພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຊົງຊ່ອຍເຫລືອ.

ການສເລີມສລອງກໍໃກ້ຈະຢູ່ໃນກຳມີຂອງທ່ານເນເຫມີຢາແລະພວກທຳງານຊາວຍິວ. ພວກເຂົາເຈົ້າເກືອບຈະ
ສຳເລັດການກໍ່ສ້າງກຳແພງກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ. ປ່ອງຫຼືຮູທຸກບ່ອນກໍຖືກອັດໝົດແລ້ວ. ສິ່ງທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ຄືຍັງບໍ່ໄດ້ຕັ້ງ
ບານປະຕູທີ່ປະຕູເມືອງ. ຈຶ່ງຄຳນຶງເຖິງຄວາມສຳເລັດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ: ຫຼາຍໄປກວ່າການອອກເທື່ອເທແຮງກໍ່ສ້າງ,
ພວກເຂົາເຈົ້າຍັງໄດ້ອິດທິນຕໍ່ການຫົວຂວັນແລະຊູ່ເຂັນຈາກພວກສັດຕູພາຍນອກ. ພວກເຂົາເຈົ້າເອົາຂະນະຕໍ່ລະບົບ
ການພາຍໃນພວກຊາວຍິວເມື່ອພວກຊາວຍິວທີ່ຮັ່ງມີເອົາປຽບຊາວຍິວທີ່ທຸກຈົນກວ່າ. ດຽວນີ້ເສັ້ນຊັຍກໍໃກ້ຈະເຖິງແລ້ວ
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຕ້ອງສຳເລັດຢ່າງເຂັ້ມແຂງ.

ໜ້າເສັຍດາຍ, ສັດຕູຂອງພວກເຂົາເຈົ້າກໍໂຈມຕີຂັ້ນສຸດທ້າຍເພື່ອຍຸດຕິຄວາມສຳເລັດຂອງການສ້າງກຳແພງ, ແຕ່
ວ່າການໂຈມຕີຄັ້ງນີ້ເບິ່ງຄືວ່າມັນສັງມແຫຼມກວ່າຄັ້ງອື່ນໆ. ຊານບັນລັດແລະເກເຊັມໄດ້ສິ່ງຈິດໝາຍໄປຫາທ່ານເນເຫມີ
ຢາສເນີໃຫ້ມີການເຈຣະຈາ ທ່ານເນເຫມີຢາໄດ້ຮູ້ວ່າພວກເຂົາມີຄວາມຕັ້ງໃຈອັນໂຫດຮ້າຍ: “ພວກເຂົາໄດ້ມີແຜນການ
ຈະທຳອັນຕະລາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.” ພວກສັດຕູເຫຼົ່ານີ້ສາມາດລັກພາຕົວທ່ານເນເຫມີຢາຫຼືໂຫດຮ້າຍໄປກວ່ານັ້ນກໍອາດ
ເປັນໄດ້. ພວກເຂົາຮູ້ຈັກວ່າຊາວຍິວມອງເຫັນທ່ານເນເຫມີຢາບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຜູ້ນຳຄວບຄຸມງານເທົ່ານັ້ນ; ທ່ານເປັນຜູ້ນຳ
ຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ. ຖ້າບໍ່ມີທ່ານເນເຫມີຢາແລ້ວ, ພວກປະຊາຊົນຄົງເສັງກຳລັງໃຈແລະວຽກ
ການງານບາງທີກໍຄົງຈະສລາຍໄປ.

ທີ່ທ່ານໄດ້ພົບເຫັນເມື່ອບໍ່ດົນຜ່ານມານີ້ ທີ່ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າແມ່ນຫຍັງເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ?

ທ່ານເນເຫມີຢາມອງເຫັນໄດ້ເຖິງການເປັນສັດຕູຂອງຊານບັນລັດແລະພັກພວກຂອງລາວ. ລາວແລະພວກເຂົາກໍ
ສຳນຶກໄດ້ດີເຖິງປະຕູແຫ່ງໂອກາດໄດ້ຖືກປິດລົງ. ວຽກການສ້າງກຳແພງກໍໃກ້ຈະສຳເລັດລົງແລ້ວ. ຫຼັງຈາກທີ່ບານປະຕູ
ຖືກຕິດຕັ້ງແລ້ວ, ມີທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະລ້ອມໂຈມຕີເມືອງໄດ້, ການນີ້ຊານບັນລັດອາດຈະບໍ່ຍອມຮັບເອົາ. ດັ່ງນັ້ນ
ທ່ານເນເຫມີຢາຈຶ່ງໄດ້ຢູ່ຕັ້ງໃຈຈິດຈໍ່ໃນໜ້າທີ່ຂອງການນຳພາຂັ້ນສຸດທ້າຍໃຫ້ກຳແພງສຳເລັດ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຕັ້ງໃຈຈິດຈໍ່ເພາະວ່າພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າແລະວຽກງານຂອງພຣະອົງຕົກເປັນເດີມພັນ. ວຽກງານ
ຂອງພຣະເຈົ້າສຳຄັນເພາະວ່າພຣະອົງຊົງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ. ຫຼັງຈາກ 52 ມື້ເທົ່ານັ້ນກຳແພງເມືອງກໍໄດ້ສຳເລັດ ເມື່ອພວກສັດ
ຕູຂອງທ່ານເນເຫມີຢາໄດ້ຍິນຂ່າວ, ພວກເຂົາ “ກໍເກີດຄວາມຍ້ານແລະເສັງຄວາມໝັ້ນໃຈ.” ອັນນີ້ມັນເປັນການກົງກັນ
ຂ້າມ; ພວກທີ່ເປັນຜູ້ຂູ່ຂວັນໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຍ້ານກົວ. ເປັນດ້ວຍເຫດໃດ? “ພວກເຂົາສຳນຶກໄດ້ວ່າການງານຊື່ນນີ້ໄດ້ສຳ
ເລັດໂດຍພຣະເຈົ້າ.” ການງານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊີ້ໄປທີ່ພຣະອົງແລະໄດ້ນຳສະງ່າຣາສີສູ່ພຣະອົງແລະການຮັບຮູ້ ແມ້
ກະທັ້ງໃນຖ້າມາກາງພວກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຈິດຈໍ່ໃສ່ໜ້າທີ່ການງານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ; ພວກເຮົາຕ້ອງສືບຕໍ່ຮັບໃຊ້ຈົນກວ່າ
ພຣະເຈົ້າສຳເລັດການງານຂອງພຣະອົງ. ແລະພຣະອົງຈະສຳເລັດວຽກງານຂອງພຣະອົງໃນພວກເຮົາ ແລະຜ່ານຕົວ
ພວກເຮົາ. ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າລິເລີ້ມ, ພຣະອົງກະທຳໃຫ້ສຳເລັດ! ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກະທຳການເຄິ່ງໆກາງໆ. “ເຮົາແນ່ໃຈວ່າ
ພຣະອົງຜູ້ຊົງຕັ້ງຕົ້ນການດີໄວ້ໃນພວກເຮົາແລ້ວ ຄົງຈະຊົງກະທຳໃຫ້ສຳເລັດຈົນເຖິງວັນແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ.” (ຟິລິບ
ປອຍ 1:6).

2. ເນເຫມີຢາ 8:1-3

1. ໃນເດືອນທີ່ເຈັດ ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຢາຍກັນຢູ່ຕາມບ້ານເມືອງຂອງພວກເຂົາ ໃນວັນທີ່ນຶ່ງຂອງເດືອນນັ້ນພວກເຂົາ ທັງຫມົດໄດ້ໂຮມກັນຢູ່ເດີນຕໍ່ໜ້າປະຕູນ້ຳທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂໍປະໂຫຍດເອ້ຊຸກ ຜູ້ຮອບຮູ້ໃນ ດ້ານພຣະທັມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບໃຫ້ພວກອິສຣາເອນຜ່ານທາງໂມເຊ. 2 ໃຫ້ທ່ານນຳເອົາປຶ້ມພຣະທັມອອກມາ ເອ້ຊຸກນຳເອົາປຶ້ມອອກມາ ແລະນຳໄປຍັງບ່ອນທີ່ປະຊາຊົນເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ ມີທັງຜູ້ຊາຍຜູ້ຍິງແລະເດັກນ້ອຍທີ່ເຂົ້າໃຈ ໄດ້. 3. ໃນເດີນຕິດກັບປະຕູນ້ຳນັ້ນ ເອ້ຊຸກໄດ້ອ່ານພຣະທັມແຕ່ເຂົ້າມິດຈົນເຖິງທຸງ ພວກເຂົາທຸກຄົນຟັງຢ່າງຕັ້ງອີກ ຕັ້ງໃຈ.

ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ສິດສອນທ່ານເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງພຣະຄຳພຣະເຈົ້າ?

ທ່ານເນເຫມີຢາໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າປະຊາຊົນຕ້ອງການຮັບຄຳເຕືອນຈາກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. ທ່ານເນເຫມີຢາ ໄດ້ກະທຳເກີນກວ່າການສ້າງກຳແພງຂຶ້ນໃໝ່; ທ່ານຕ້ອງການສ້າງຈິດວິນຍານຂອງພວກປະຊາຊົນຂຶ້ນໃໝ່. ຂະນະທີ່ ຊຸມນຸມຊົນກຳລັງເຕົ້າໂຮມກັບຢູ່ນັ້ນ, ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ປະໂຫຍດເອ້ຊຸກໃຫ້ນຳເອົາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ອອກມາແລະໃຫ້ອ່ານ.

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າມີຄຸນຄ່າສຳລັບພວກເຮົາທຸກຄົນ.

- **ພຣະຄຳພິສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ.** ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຮັດອາຫານຕົກໃສ່ຮິດ, ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະ ເຈົ້າເກືອບຈະເປັນບ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຊອກໃຫ້ມັນເຫັນເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຢາກເຫັນມັນເປື້ອຍຕິດກັບພິມ. ມັນເປັນການຊອກແບບກະວົນກະວາຍ. ຄົນກໍຊອກຫາພຣະເຈົ້າຢ່າງກະວົນກະວາຍຄືກັນ, ແຕ່ວ່າພວກເຮົາ ຈະພົບພຣະອົງຢູ່ທີ່ໃດ? ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.
- **ພຣະຄຳພິສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ເຖິງການດຳລົງຊີວິດ.** ພຣະຄຳພິບໍ່ພຽງແຕ່ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນພຣະ ເຈົ້າ; ມັນຍັງເປີດເຜີຍວ່າເຮົາເປັນໃຜແລະຜູ້ທີ່ເຮົາສາມາດເປັນໃນພຣະຄຣິດອີກດ້ວຍ. ຖ້າວ່າພຣະເຈົ້າຫາກ ໄດ້ດົນບັນດານໃຈບໍ່ໃຫ້ບັນທຶກເອົາໄວ້ ພວກເຮົາກໍບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຮູ້ໄດ້ເຖິງການຮັບປະກັນທີ່ພຣະອົງຕ້ອງປະ ສົງສຳລັບພວກເຮົາ.
- **ພຣະຄຳພິສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ເຖິງການດຳລົງຊີວິດແລະຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ.** ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາ ຫາພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາເຂົ້າມາຫາພຣະກາຍຂອງພຣະອົງຄື, ຄຣິສຕະຈັກ. ການເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນສາຍສັມ ພັນອັນນັ້ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາກໍເຮັດວຽກງານບາງຢ່າງຮ່ວມກັນ. ຄຣິສຕະຈັກທັງປວງທີ່ສຸມໃຈຈິດຈໍ່ໃສ່ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະເປັນສະຖານທີ່ທີ່ເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນກວ່າໝູ່ທັງໝົດ.

ມີທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ການເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນແບບນີ້ຈະປາກົດອອກຄືໂບດຕ້ອງຈິດຈໍ່ແລະອຸທິດຕົນຢ່າງໝົດສິ້ນ ຕໍ່ພື້ນຖານຂອງພຣະຄຳພິ. ການໃສ່ໃຈຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຍອມເຊື່ອຟັງ ກໍຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈ ດຽວກັນໃນບ່ອນເຮັດວຽກຂອງພວກເຮົາທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຮົາ.

3. ເນເຫມີຢາ 8:5-8

5. ໃນຂະນະເອ້ຊຸກຍືນຢູ່ເທິງເວທີແລະເປີດປຶ້ມນັ້ນອອກມາອ່ານຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ ທຸກຄົນໄດ້ລຸກຍືນຂຶ້ນ. 6. ເອ້ຊຸກ ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ໃຫ້ພວກເຮົາສັຣເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່” ປະຊາຊົນທຸກຄົນກໍພາກັນຍົກມືຂຶ້ນ ແລະຕອບວ່າ, “ອາແມນ ອາແມນ” ແລ້ວເຂົາກໍຄູເຂົ້າລົງແລະກຶ້ມຂາບນະມັສການ. 7. ຕໍ່ມາທຸກຄົນໄດ້ລຸກຍືນຂຶ້ນຢູ່ ບ່ອນເກົ່າ ແລ້ວຊາວເລວີບາງຄົນກໍໄດ້ອະທິບາຍພຣະທັມສູ່ເຂົາຟັງ ຊາວເລວີນີ້ຄື ເຢຊູອາ ບານີ ເຊເຣບີຢາ ຢາມິນ ອັກ ກູບ ຊັບເບທັຍ ໂຣດີຢາ ມາອາເຊຢາ ເກລິຕາ ອາຊາຣີຢາ ໂຢຊາບາດ ຮານານ ເປລັຍຢາ. 8. ແລະເຂົາທັງຫລາຍອ່ານ ຈາກຫນັງສືຈາກທັມບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຂໍ້ໆ ແລະເຂົາກໍແປຄວາມເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມທີ່ອ່ານນັ້ນ.

ທ່ານເອ້ຊຸຣາແລະອີກສິບສາມຄົນໄດ້ຍິນຂຶ້ນເທິງແທນເວທີໄມ້. ທ່ານເອ້ຊຸຣາ “ໄດ້ເປີດປຶ້ມ,” ຫຼືເວົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງກໍຄື, ມາຍກໍມ້ວນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳປະຊາຊົນໃຫ້ນະມັສການພຣະເຈົ້າ, ແລະການນະມັສການຂອງພວກເຂົາເຈົ້າແມ່ນລວມທັງສຽງແລະຮ່າງກາຍ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ອາແມນ, ອາແມນ!” ເປັນການສະແດງອອກຂອງການຮັບຮູ້ແລະເຫັນພ້ອມກັບພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ການນະມັສການແມ່ນທັມມະຊາດຂອງການໂຕ້ຕອບຕໍ່ການໄດ້ຍິນແລະການຍອມຮັບເອົາຄວາມຈິງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍ.

ທ່ານຄິດວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງສຳຄັນສຳລັບພວກເຮົາໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີເປັນກຸ່ມ
ແລະບໍ່ພຽງແຕ່ຕົວພວກເຮົາເອງ?

ໃນຂໍ້ທີ 7 ຜູ້ຊາຍອີກສິບສາມຄົນ ຄົນເລວີ ໄດ້ເປັນຜູ້ “ອະທິບາຍກົດບັນຍັດ.” ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ແປກົດບັນຍັດແລະໄດ້ໃຫ້ “ຄວາມໝາຍ ເພື່ອວ່າພວກປະຊາຊົນຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ໄດ້ອ່ານໄປນັ້ນ” (ເນັ້ນນ້ຳໜັກເພີ່ມຕື່ມ). ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດເກີນຂອບເຂດກໍເພື່ອໃຫ້ແນ່ນອນວ່າພວກປະຊາຊົນຈະໄດ້ຍິນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ພວກເຂົາເຈົ້າຍັງຕ້ອງການໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າໃຈພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ຈັກແນ່ນອນວ່າພາບອັນນີ້ໄດ້ເປີດເຜີຍຫຍັງ, ແຕ່ວ່າກໍປາກົດວ່າປະຊາຊົນໄດ້ທ້ອນໂຮມກັນເປັນກຸ່ມນ້ອຍເພື່ອສຶກສາຮ່ວມກັນ.

ໃນເວລານີ້ຫຼັກພື້ນຖານຍັງເໝືອນເດີມ. ພວກເຮົາຕ້ອງການຢາກໄດ້ຍິນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າປ່າວປະກາດໃນຊຸມນຸມຊົນທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມໃຫຍ່ແລະສຶກສາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນກຸ່ມນ້ອຍ. ເມື່ອພວກເຮົາທາກສາມາດເປັນຄົນສອນໄດ້, ພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈແລະເອົາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄປປະຕິບັດໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຄວນຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດສຳລັບພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ?

ຄຳຕອບນັ້ນກ່າຍໜ້ອຍດຽວ. ພວກເຮົານະມັສການພຣະອົງນຶ່ງທີ່ພຣະຄຳພີຊີ້ໄປທາຄື: ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພຣະເຈົ້າມີຈຸດປະສົງອັນໃດສຳລັບພວກເຮົານອກຈາກວ່າພວກເຮົາຮຳຮຽນພຣະຄຳຢ່າງສມຳສເມີ. ພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງນີ້ໃຫ້ດີທີ່ສຸດໄດ້ຢ່າງໃດ?

- **ອ່ານ.** ເຮັດໃຫ້ການອ່ານພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເປັນອັນດັບນຶ່ງແຕ່ລະມື້. ຍິດເອົາແຜນການອ່ານພຣະຄຳພີຫຼືຄຳແນະນຳການອຸທິດຕົນເພື່ອຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ອ່ານຈົນຈົບຢ່າງມີລະບົບລະບຽບ.
- **ສຶກສາ.** ມີສ່ວນຮ່ວມກຸ່ມສຶກສາພຣະຄຳພີທຸກອາທິດເພີ່ມເຕີມ, ວາງແຜນຕັ້ງເວລາສຸມຈິດໃຈຮຳຮຽນດ້ວຍຕົວເອງຫຼືກັບຄົນອື່ນສອງສາມຄົນ. ອີກທາງນຶ່ງຄືເອົາຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ທ່ານໄດ້ສຶກສາຮ່ວມກຸ່ມໃນແຕ່ລະອາທິດນັ້ນແລະ ເອົາໄປສຶກສາເພີ່ມເຕີມໃຫ້ເລິກເຊິ່ງ.
- **ທ່ອງຈຳ.** ເຊື່ອງຊ້ອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງທ່ານໂດຍການທ່ອງຈຳ. ແຕ່ລະອາທິດທ່ອງຈຳຂໍ້ນຶ່ງຫຼືສອງຂໍ້ທີ່ໝູນນ້ຳໃຈຂອງທ່ານ, ທ້າທາຍທ່ານ, ແລະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃກ້ຊິດຕໍ່ພຣະຄຣິດ. ຜູ້ທີ່ໃຊ້ມີຖືຫຼືແທັບເລັດກໍໃຊ້ແອັບ (Apps ScriptureTyper). ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານໃນການໃຊ້ທ່ອງຈຳຂໍ້ພຣະຄຳໃນລະຫວ່າງອາທິດ.

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງເປັນສູນກາງຂອງຊີວິດທ່ານໃນການທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຢ່າງສັດຊື່. ຖນອມຮັກສາເວລາຂອງທ່ານໃສ່ພຣະຄຳ, ແລະພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ກຽດຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງທ່ານ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA